

کامران عدل را بیشتر به خاطر عکس‌های «معماری» اش می‌شناسند.

گرچه دوسالگی از نمایشگاه عکس او درباره گرهای وکلرد تهران می‌گذرد اما هنوز هم آری جایی عکس‌های او در گالری‌های بی‌شماری پدید می‌آید که در نظر عکاسان حتی پیش از افتادترین موضوعات می‌تواند تبدیل به دیدنی‌ترین مجموعه‌های عکاسی شود. کاری که تنها از عهده امثال کامران عدل ساخته است. او خودیست درباره این مجموعه می‌گوید: «چندسال پیش که به یاد ندارم چندسال پیش بود هنگام غروب از جلوی وزارت کشاورزی عبور می‌کردم. در کنار پیاده‌رو، شهرداری یکی از این سطل‌های زباله را که هر وقت لازم می‌شد، پیدایش نیست نصب کرده بود. در آن گرگ و میش مایل به آبی، سروله گرگ‌په‌ای پیداشد. جلوی سطل مکتبی کرد و چیزی برداشت و رفت بالای سطل زباله. بر مبنای حس کنجگاری و عکاسانه ایستاد تا ببینم مابقی نام چه می‌شود.

مدتی گذشت گرگ‌په‌ای چیزی که به دندان گرفته بود از سطل زباله خارج شد و سراسیمه فرار کرد تا گوشه‌ای پنهان کند و مرمی می‌شکم گرم‌شدن که یگدار. موضوع به دل‌نشتن که چرا به دنبال گرگ‌په‌ای وکلرد تهران نروم و آن را عکاسی نکنم. من تاکنون به هر طوری که از عکس‌های نگرفته‌ام. وقتی به آرزویم می‌رسد، فقط دیدم در حدود سال ۱۳۵۰، در بازار تبریز، عکس‌های او که در آنجا نشسته بود و به دوربین زده اند عکاسی می‌کرد. ولی خیلی زود متوجه شدم که در عکس‌های او که کامران عدل از گرگ‌په‌ای وکلرد تهران گرفته، پهنه‌ها و بیب و

ترس، ناامیدی و پایی، خشم و نفرت و تنهایی آنها در خیابان‌های بزرگ و دودگرفته‌شده تهران آشنا می‌شود. کاری که کمتر عکاسی به ذهنش خطور می‌کند. کامران عدل درباره تاریخ عکاسی ایرانی می‌گوید: «عکاسی سالیان ناصربالدین شاه یک عکاسی بسیار مفلوک بود که در واقع عکاس درباری بود و از کاخ گلستان بیرون نیامد. این عکس‌های خوبی که در ایران گرفته شده عکس‌هایی بود که خارجی‌ها می‌آوردند و گرفتند. تنها عکس‌هایی که من می‌توانم ایشان را به عنوان عکاس نام ببرم. علی‌خان حاکم است.

ایشان در زمان مظفّرالدین‌شاه پس از تحصیلات به ایران آمد و تمام وسعت و قلمرو این پادشاهی را عکاسی کرد و یک آلبوم قوی آماده خودش به جا گذاشت. چند نفر دیگر هم آمدند و خوب عکاسی کردند، اما نتوانستند یک حرکت عکاسی راه بیندازند.

وی درباره فعالیت‌های خود می‌گوید: «وقتی من عکاسی معماری را شروع کردم، این‌ها بر آن زمان، به‌ویژه در عکاسی معماری ایران کرده بود ولی خیلی پراکنده و پراکنده - به اصطلاح - ولی من این عکاسی را موقعی شروع کردم که در

ساختمان سازی تلویزیون ملی ایران یک دفتر فنی بود و عده‌ای از آرشیوتک‌های جوان و آقای گلشن که فرد سرشناسی بود و هست به همراه این‌ها تکلیف تمام فرستنده‌های تلویزیون ملی را طراحی و اجرا می‌کردند. این دفتر احتیاج به عکس‌ها داشت. آن موقع مسؤول گروه عکاسی تلویزیون بودم. البته این گروه فقط شامل من و آقای تریابی می‌شد که کارهای لای‌اتر و انجمن می‌داد و من مجبور به عکاسی معماری بودم و این افراد ما را راهنمایی می‌کردند و ما عکاسی می‌کردیم. من به همراه این گروه به شهرستانها و اطراف می‌رفتم و از پیشرفت ساختمان‌های تلویزیون عکاسی می‌کردم. این کار جزو مأموریت‌های من بود. اگر حتی امروز به ساختمان‌های تلویزیون شهرستانها نگاه کنی، حتی شاهکارهایی را می‌بینی، مثل تلویزیون بندرعباس که خیلی عالی است، تبریز، ارومیه، شیراز و... من با این گروه گفت‌وگو می‌کردم. وقتی من رفتم شیراز نیز از ساختمان‌های عکاسی چیزی نبود که من سرم گرم بشود و من تنها معمار را داشتم که باهاش حرف می‌زدیم. آن موقع چیزی از معماری نمی‌دانستم و آنها برایم توضیح می‌دادند، من سعی کردم تمام این مطالب را بگیرم. البته جریان دیگری هم بود که باعث عکاسی معماری؛ شدن کامران عدل می‌شد. او باید علاوه بر عکس از ساختمان‌های رادیو و تلویزیون اسلاید‌های بنا و معماری ایرانی را نیز عکس بگیرد و به تهیه اسلاید از آنها بپردازد تا در میان برنامه‌های تلویزیون پخش شود. بعد از مدتی کامران عدل ناگهان متوجه می‌شود که این معماری با آدم‌ها لطف دیگری دارد و در عرض سه، چهارماه چندین هزار اسلاید می‌گیرد از معماری ساخته‌ها و با سازه‌های قدیمی و باستانی ایران تهیه می‌کند و تصمیم می‌گیرد از شیراز برای عکس‌های بناهای مختلف مناطق گوناگون ایران تهیه کند. درباره آن روزها می‌گوید: «آن موقع من با معماری به نام یازم پیوسته کاری کردم که از ایتالیا آمده بود و همچنین آقای سیف. از این افراد چیزهای زیادی یاد گرفتم. ولی کار اعظم من موقعی شروع شد

عکاسی معماری

که قرار شد به تصمیم دولت کتابی در مورد معماری ایران چاپ شود. این حوادث در زندگی عکاس ما همزمان می‌شود با جشنواره «آفاق» در ژنو که از کامران عدل دعوت می‌کنند که از ایران ابرایشان عکس‌هایی بفرستد و هم به هر عکس‌هایی که شامل مساجد و بناهای سنتی و تاریخی ایران بود به آنجا می‌فرستد و موقوف می‌شود از ۴۵ پروزه، ۳۰ پروزه را که موردنظر بر گزارندگان این جشنواره بود عکاسی کند. درباره این جشنواره می‌گوید: «بعد از اینکه سرمدیر مجله معماری در ژنو عکس‌های من را دید به این نتیجه رسید که من احتیاجی به معمار ندارم و بعد آن هیچوقت از طرف این جشنواره برای من ممان نفرستادند. خاطرم هست که «داراب دنیا» را برود به اندونزی. بعد از اندونزی رفتم به فرانکفورت و بعد آفریقا. به این ترتیب بود که خواسته‌هایی که از من در آنجا داشتند مجبور کرد که با آنالیز معماری پردازم و علاوه بر عکس‌های زیبا یک معماری را نشان دهم. کامران عدل به همراه آقای گندک، یک عکاس معروف آمریکایی از قدیمی‌ترین و سابقه‌تاریخی‌ترین اضی‌های جازیه آفاقا هستند و خود عدل درباره آن جازیه می‌گوید: «چیزی که از جازیه آفاقا برام مانده این است که عکاسی یک ساختمان را با تمام جزئیات نشان می‌دهد و این یک کار صادقانه است. ممکن است شما به ترده‌های یک ساختمان یا ناهای یک بنا توجه نکنی ولی یک معمار مطمئن‌ها به این ریزه کاری‌ها توجه خواهد کرد و به هارونی به این جز این مسائل فکر می‌کند.

دوست دارد و در آن جدی و آویانگارد است - و درجایی دیگر او را به عنوان عکاس استودیویی می‌شناسند. او در سال ۱۳۴۴ شروع به عکاسی از شیشه‌های ایرانی کرد با این هدف که این هنر را به خارجیان معرفی کند و توانست بیش از ۷۵۰ عکس از نمونه‌های شیشه‌ها را گردآوری کند. عکس‌های معماری کامران عدل انگیزه‌ای شد تا وزارت مسکن و شهرسازی و توسعه شهری در سال ۱۳۴۶ مأموریت عکاسی از محل کنفرانس سران اسلامی را به او بدهد. نکته جالب توجه در این مأموریت آن است که در کنار عکس‌های از ساختمان‌ها، آلبوم، عکس‌هایی از ملبان، کاشی‌کاری، گچ‌بری، سنگ، چینی، ظروف نقره، کریستال و حتی حوله‌ها، دستمال، آیین لباس، کارد و چنگال را نیز شامل می‌شود.

در سال ۱۳۴۸ بنا به تشویق محمدابراهیم باستانی یازم اسناد معروف تاریخ و تاریخ نگاری و به مناسبت چهارصدمین سالگرد انتخاب اصفهان به عنوان پایتخت توسط شاه عباس صفوی کامران عدل شروع کرد به آماده کردن کتابی تحت عنوان «آن که خاک را به نظر گیمیا کنند» که دربرگیرنده تاریخ، جغرافی، جامعه‌شناسی و به خصوص هنر زندان اصفهان که این شهر مهم و آثار تاریخی آن را به وجود آورده‌اند، می‌شد.

از کامران عدل تا به حال بیش از یازده کتاب مصور چاپ شده است که ۶ تا آنها در رابطه با کاشی‌کاری ایرانی است که در مجموعه‌ای تحت عنوان «اجرای طرح در کاشی‌کاری ایرانی» جای گرفته است. کامران عدل در سال ۱۳۵۲ در سفر به محل زندگی ایل بخاری مأموریت داشت از تمام چشم‌اندازهای منطقه عکاسی کند و این کار در رابطه با چاپ کتابی به مناسبت سفر بود که دربرگیرنده ۳ هزار اسلاید از فرهنگ و مسائل اجتماعی و فرهنگی ایل بخاری و آن منطقه است.

در سال ۱۳۶۸ در ایتالیا کتابی از عکس‌های کامران عدل به چاپ رسید که به محل اقامت سفیر ایتالیا در ایران و تهران مربوط می‌شد که باغی هفتکاری در منطقه فرمانیه تهران واقع شده و یکی از زیباترین و باارزش‌ترین ساختمان‌های قدیمی تهران به حساب می‌آید.

کامران عدل در سال ۱۳۷۰ کتاب مصوری از بازارهای ایرانی به چاپ رساند که برای تهیه آن بیش از هزار اسلاید عکس از بازارهای ایران تهیه کرده بود. عکس‌هایی که بین سالهای ۱۳۴۷ تا ۱۳۶۸ گرفته شده بود. این کتاب در واقع مجموعه مصوری است از چشم‌اندازهای تاریخی، جغرافیایی، معماری، فرهنگی اجتماعی و بازارهای ایرانی. عدل در سال ۱۳۷۲ کتابی را تحت عنوان «تجدیدحاضر» به چاپ رساند که به معماری شیراز اختصاص داشت و این کتاب رجعت دوباره او بود به معماری و عکاسی معماری.

در بین سالهای ۱۳۴۷ تا ۱۳۴۹ چندین هزار اسلاید از سالگردهای مذهبی مهم‌ترین شهرهای مذهبی ایران تهیه کرد که کتاب «بر درگاه حق گذاشتیم» عکس‌های منتخب او از این میان است. نکته قابل توجه درباره آن کتاب اینکه متن‌های کتاب نیز توسط کامران عدل نوشته شده است.

کامران عدل همچنین در سال ۱۳۵۹ کتابی را به مناسبت دوستیمین سال پایتخت شدن تهران تهیه کرد که تقریباً شش هزار عکس را شامل می‌شود که متعلق به تاریخ، جغرافیا و مسائل اجتماعی شهر تهران است.

کامران عدل تاکنون بیش از شش نمایشگاه انفرادی داشته است که برخی از آنها عبارتند از: نمایشگاه‌های سبب زمینی (۱۳۷۷)، فشنول‌ها (۱۳۷۸)، قوطی‌های (کانتو) (۱۳۷۹)، شیشه‌ها تهران از نگاه‌موش‌ها (۱۳۸۱)، گرگ‌په‌ای وکلرد (۱۳۸۲)، بازار تبریز (۱۳۸۰) و به دعوت انجمن معماری تبریز و... عدل در حال حاضر مشغول عکاسی از معماری جدید و معاصر گویت است که آن را برای بنیاد آفاقا انجام می‌دهد. پس از عکاسی از گویت فراست عدل معماری خراسان بزرگ، سمرقند و بخارا را عکاسی کند. او همچنین در حال عکاسی از ابرهای تهران نیز هست. پروژه‌ای که نامش را «آکشن‌های میان‌ساختمان و درخت و مناظر تهران با ابرها» نامیده‌اند.

او این سوژه را درحالی عکاسی می‌کند که عکس‌های باغ‌شازده کرمان (ماهان) را برای نمایش همزمان با انتشار مجله مشرق شرق ایران و اسپانیا تدارک دیده بود.

کامران عدل به گواهی بسیاری از سرآمدان عکاسی این دوران همواره با نگاهی فراتر از دوربین، به حس و سجت و جوی عوامل جامعه‌شناختی و زیست محیطی پرداخته و تلاش او باعث آشکار شدن زوایای پنهان انسان و طبیعت شده است.

او می‌تواند از معدود عکاسانی شناخت که با تحمل محقق و رنج و دشواری‌های فراوان و سفر به گوشه کنار ایران و جهان، ویژگی‌های محیط انسانی را دستمایه آثارشان قرار می‌دهند و دین خود را به هنر عکاسی آدمی کنند.

سند معتقد

قابل توجه علاقه مندان به شرکت در امتحان اصلی FCE

از علاقه مندان به دریافت مدرک همیشه معتبر بین المللی FCE از دانشگاه کمبریج دعوت می‌شود تا برای امتحان Mock FCE ثبت نام نماید.

از اریه قبلی بانکی به مبلغ ۱۰۰/۰/۰ ریال واریز شده به حساب شماره ۹۰۰۳۴۴ کتوزبان ایران نزد بانک ملی ایران شعبه جم (قابل واریز در کلیه شعب بانک ملی ایران) - از اریه یک قطعه عکس ۳×۳ (پشت نویسی شده)

مدارک فوق را داخل پاکت گذاشته، پشت آن نام و نام خانوادگی + شماره تلفن منزل + امتحان Mock FCE را مرقوم نموده، پاکت را تحویل دفتر دانشگاه کمبریج دهید (۳ تا ۴ بعد از ظهر).

روز و وقت امتحان: پنجشنبه ۲۲/۱۰/۸۴ لغایت چهارشنبه ۱۱/۱۱/۸۴

روز و وقت امتحان: جمعه ۱۱/۱۱/۸۴، ساعت ۸ تا ۵ بعد از ظهر (کارت ورود به جلسه در همان روز نیم ساعت قبل از شروع امتحان توزیع خواهد شد).

مکان امتحان: خجایان وصال شیرازی، شماره ۷۵، کتوزبان ایران، شعبه خواهران

موضوع امتحان: Reading Comprehension, Listening Comprehension, Writing & Use of English

تاریخ امتحان اصلی: سه شنبه ۱۳ شهریور ۲۰۰۶

بخش امتحانات دانشگاه کمبریج

نوبت دوم

آگهی شناسایی پیمانکار موضوع: مناقصه شماره ۸۲/۶/۱

مربوط به: حفاظت الکتریکی ترانسفورماتورهای پنج بویلر پالایشگاه آبادان

شرکت پالایش نفت آبادان در نظر دارد، موضوع مناقصه فوق الذکر را با مشخصات و شرایط کلی زیر از طریق مناقصه عمومی به شرکتی واجد شرایط واگذار نماید.

الف شرح مختصر پروژه،
خرید و نصب و راه اندازی سیستم حفاظت الکتریکی چهار دستگاه ترانسفورماتور قدرت با مشخصات

۱- دو دستگاه ترانسفورماتور قدرت بانوان ۵۰۰ KVA و نسبت تبدیل ۳۳۰۰/۳۳۰۰ وات

۲- دو دستگاه ترانسفورماتور توزیع بانوان ۱۳۰۰ KVA و نسبت تبدیل ۳۳۰۰/۳۳۰۰ وات

۳- تهیه و نصب دو دستگاه مقاومت اتصال زمین برای ترانسفورماتورهای ۳۳۰۰/۳۳۰۰ وات

۴- و ... طبق مفاد اسناد مناقصه مذکور.

ب محل اجرای پروژه و مدت انجام کار:
محل اجرای پروژه آبادان و مدت فرار داده ماه و سه روز می‌باشد.

مدارک مورد نیاز:
۱- تصاویر مصدق اسامی، آگهی تأسیس و کلیه آگهی‌های تصدیقات / تغییرات و ... یعنی شرکت تکمون و مترج در روزنامه رسمی.

۲- نمودار سازه‌ای و مشخصات، تصدیقات و سوابق کاری کارکنان شرکت.

۳- فهرست کارهای انجام شده یا در حال انجام شرکت با تأیید مربوطه (گواهی پایان کار - مفاد حساب و ...)

۴- از اریه مدارک و سوابق کاری انجام شده مشبه موضوع مناقصه.

۵- رتبه بندی معتبر و مرتبط از سازمان مدیریت و برنامه ریزی

روابط عمومی